

Bakfietshovenier vaart zijn eigen koers

Op bezoek bij tuinontwerper en circulair hovenier Michaël Meijer

Je herkent een hoveniersbedrijf vaak al in de verte: een grote loods met daarnaast een paar grote bussen. Zo niet het hoofdkwartier van Coenraad Tuinen, gevestigd in een kleine benedenwoning in een oude Utrechtse stadswijk. Alleen als je het weet herken je een van de handelsmerken van hovenier Michaël Meijer: de bakfiets voor de deur. Het blijkt niet de enige eigenzinnige bedrijfskeuze van Meijer.

Auteur: Steffen van Zundert

Net als bij veel hoveniers is de achtertuin van Meijer ook zijn visitekaartje. Circulaire en duurzame principes die hij als tuinaanlegger bij klanten toepast zie je ook terug in deze stadstuin. Zo hergebruikte hij de oude bestrating in terrassen en een lange stapelmuur. Hij verwerkt zijn groen- en snoeiafval in een takkenril en composthoop. Op 60 vierkante meter vind je een aanzienlijke vijver, een regenton, een kruidentuin, fruitbomen en -struiken en een kleine schuur vol met gereedschap. Enthousiast wijst Meijer een jonge kikker aan. De liefde voor het groen begon al vroeg. In een fotoalbum laat hij zien hoe hij als tiener zelfstandig een grote vijver aanlegt in de tuin van zijn ouders. Pas later besepte hij hoe bijzonder die vrijheid was. Meijer erfde de tuinliefde van zijn moeder. Zij haalde op haar 50e haar diploma Vakbekwaam Hovenier, na het volgen van een avondopleiding in Houten. 'Mijn moeder moet een van de eersten zijn geweest die als vrouw én carrièreswitcher het hoveniersvak is ingegaan', denkt Meijer. Hij wist toen nog niet hoe nauwgezet hij de voetstappen van zijn moeder later zou volgen.

Carrièreswitcher

Meijer werkt nu ruim drieënhalf jaar voor zichzelf als hovenier. Na zijn vwo volgde Meijer de opleiding Tuin- en Landschapsinrichting. 'Ik was een matige ontwerpstudent. Ik was erg kritisch op mezelf, de eerste lijn op papier moest gelijk perfect zijn. Dat blokkeert je creatieve proces.' Daarna ging Meijer planologie studeren in Nijmegen. Hij specialiseerde zich in duurzame stedenbouw en ging werken bij twee adviesbureaus. Hij stapte over naar het onderwijs en werkte tien jaar als docent en onderzoeker bij Hogeschool Rotterdam. Nog steeds klinkt Meijer bevlogen over deze periode, maar het had ook een keerzijde. Hij raakte overwerkt. Pas toen Meijer zich helemaal ziek meldde kwam er weer ruimte om na te denken: Dit werkt niet, wat dan wel?

Oude liefde

'En toen kwam het groen al snel weer naar boven, de oude liefde.' Meijer volgde een opleiding permacultuur en had leerwerkplekken bij drie hoveniers. Bij de vakopleiding tuinarchitectuur van de OntwerpAcademie herontdekte

Meijer zijn passie voor tuinontwerp. 'In de periode dat ik overwerkt was ben ik heel stevig met mezelf aan de slag gegaan. Ik had als kind onbewust de overtuiging gekregen dat mijn mening er niet toe deed en dat ik er zelf niet toe deed. Daaruit kwam het perfectionisme, de diploma's halen, de loopbaanontwikkeling. Alles om maar bevestiging te krijgen. Toen ik die vakopleiding begon was die negatieve overtuiging er gelukkig af. Toen kon ik weer vrij schetsen en heb ik de lol in het ontwerpen weer teruggevonden.'

Krenten uit de pap

Zijn netwerk als beginnend hovenier groeide stap voor stap. 'Een van mijn leerwerkplekken

was bij Erik Middelhoven van Middelhoven Stadstuinen. Hij zei altijd dat hij echt de krenten uit de pap kon halen. Een tijd lang heeft hij aanvragen waar hij geen ruimte voor had naar mij doorgestuurd. Dat waren juist kleine opdrachten die perfect voor mij waren om het vak te leren. Ik heb hem daarvoor nog een mooie fles whisky gegeven.' Meijer sloot zich ook aan bij vakgroep Wilde Weelde. Dit netwerk leverde hem mooie klussen op en hij ontmoette er veel gelijkgestemde hoveniers.

Schade en schande

Hoe was het voor Meijer om vanuit een stressvolle situatie over te stappen naar de hoveniersector, waar stress ook een grote rol kan

spelen? 'Ik heb het echt moeten leren. Schade en schande klinkt gelijk zo zwaar, maar ik heb me op een gegeven moment een kleine hernia gewerkt. Ik had de zaken te kort op elkaar gepland.' Nu plant Meijer zijn klussen veel ruimer, met tussenperiodes om te ontwerpen en voor de administratie en planning. 'Het weigeren van een opdracht is voor mij in het begin best spannend geweest. Maar het was ook heel vormend voor het bedrijf.' Meijer kijkt steeds goed of projecten aansluiten bij zijn persoonlijke en duurzame werkwijze. 'Ik ben steeds aan het tasten, voelen en zoeken. Hoe run ik een bedrijf dat echt bij mij past?' Vooral de combinatie van tuinontwerp en -aanleg geeft Meijer een echte kick. Het tuinonderhoud, voor veel hoveniers een pijler van zekerheid en continuïteit, verwijst hij liever door naar collega's.

'Het naleven van alle regels is weleens moeilijk als kleine ondernemer'

Bakfiets

Meijer heeft geen bus, geen aanhanger en geen loods. En dus ook niet de kosten die daar bij komen kijken. 'Ik dacht toen ik begon: ik wil op dat fietspad kunnen. Want met de fiets ben je in Utrecht eigenlijk even snel als met de auto. En je hebt nooit gedonder met parkeren. Door de lage maandlasten hoef ik niet extra te werken om mijn bedrijf in de lucht te houden.' Als Meijer met zijn compacte Lumag trilplaat op pad gaat, dan rijdt hij deze via de tuin door de woonkamer heen en tilt hij hem in de bakfiets. Het werken met de bakfiets dwingt Meijer wel om alle projecten nauwkeurig voor te bereiden. 'Want ik wil niet met een bult zand of een stapel stenen blijven zitten. Ik reken alles dus precies uit.' Zijn vaste leverancier J. Vernooy levert vervolgens de materialen bij de klant, en voert afval ook weer af. 'Als ik eenmaal in de tuin sta hoef ik er ook niet meer uit. Daarmee pak ik enorme efficiëntie. En ik heb een hele ontspannen werkdag.'

BE SOCIAL
Scan, lees & deel!